

ATP i går, som 50-årig og i morgen

Den 1. april har Arbejdsmarkedets Til-lægspension, ATP, eksisteret i 50 år som hele Danmarks pensionskasse. I den forbindelse har professorerne Jørn Henrik Petersen og Klaus Petersen fra Syddansk Universitet skrevet jubilæumsbogen "ATP - fra grim æl-ling til smuk svane." Bogen beskriver ATP's historie i lyset af den bredere pensionspolitiske udvikling i Danmark.

Professorernes bog afsluttes med et ka-pitel, hvor ATP's bestyrelsesformand Jørgen Søndergaard og ATP's direktør Carsten Stendevad interviewes om ATP før, nu og i fremtiden. Kapitlet gengives her i en let redigeret udgave.

Store samfundsopgaver

ATP er en central institution i det danske samfund. ATP dækker stort set hele be-folkningen, og via Udbetaling Danmark står ATP for hovedparten af alle udbeta-linger af velfærdsydelse i Danmark. Det er derfor ikke ligegyldigt, hvordan insti-tutionens topledelse forvalter sit pund. Både formand og direktør lægger stor vægt på, at det er ATP's opgave at løfte store samfundsopgaver.

Det kunne for eksempel være ATP's nye aktivitet Udbetaling Danmark. At ATP fik den opgave viser, at der er stor tillid til

Jørgen Søndergaard, har været ATP's be-styrelsesformand siden 2003.

ATP's kompetence og professionalisme, og at man udefra tillægger ATP en for-pligtelse til – i dette tilfælde i samarbej-de med kommunerne – at løfte en væ-sentlig samfundsopgave i befolkningens interesse.

Carsten Stendevad: "Med den opgave, ATP er blevet betroet, spiller ATP en vig-tig rolle for utrolig mange mennesker og mere bredt i det danske samfund. Vi er helt på det rene med det ansvar, der føl-ger med opgaven. Hvis vi fejler stort, så gør det ondt, og det vil kunne mærkes

Carsten Stendevad har været ATP's direktør siden 2013.

hos borgerne og i kommunerne fra Ged-ser til Skagen. Vi er ydmyge i forhold til vores opgaver og den tillid, vi er blevet vist. For ATP og for de mange menne-sker, der arbejder i ATP, giver det stor arbejdsglæde at arbejde i en god sags tjeneste."

Kompetence og professionalisme har ført mange nye opgaver ind i ATP. Udfor-dringen er derfor på en og samme tid at løfte de nye opgaver til alles tilfredshed og at fastholde den succes, de "gamle" ordninger har haft.

- Jørgen Søndergaard: "Centrale vel-færdsordninger som dem, der ligger i Udbetaling Danmark, kræver en dygtig operatør. Det er den primære årsag til valget af ATP. For os er det en kæmpeudfordring at fastholde det høje niveau, vi har på vores "gamle" forretningsområder, og sikre, at vi også får overført det til Udbetaling Danmark. For ATP som virksomhed og for Danmark nytter det ikke, at vi er skarpe på ATP pension, men halvsløje på Udbetaling Danmark."

Carsten Stendevad: "Der er rum, du ikke inviteres ind i, og opgaver du ikke får, uden ordentlighed."

Ekspertise og troværdighed

Historien om Udbetaling Danmark er på mange måder en naturlig fortsættelse af noget, der har været i gang temmelig længe. Siden tilkomsten af Lønmodtagernes Garantifond i 1972 har skiftende regeringer, Folketinget og arbejdsmarkedets parter haft blik for ATP's særlige muligheder for at drive politisk definerede ordninger, som ikke bare sådan lige kan køre på et kommercielt grundlag.

Gennem årene er det blevet til en ganske stor samling af forskellige ordninger, som er blevet forvaltet med omhu og succes. ATP har en betydelig ekspertise til at administrere store lovbundne ordninger. Det gælder teknisk/administrativt, men også når det drejer sig om at operere troværdigt i et politisk afgrænset univers. ATP har en lang tradition for et tæt og tillidsfuldt samarbejde med centraladministrationen, arbejdsmarkedets parter, KL/kommunerne og andre interessenter. ATP lægger vægt på at optræde med troværdighed, vilje og tjenstvillighed i den slags sammenhænge. Det er ikke sært, at Carsten Stendevad stilfærdigt noterer, at Udbetaling Danmark først og fremmest er et bevis på det vigtigste ATP har: Den brede anerkendelse

af ATP's ekspertise og troværdighed.

Elefanten på pensions savannen

ATP er Danmarks største pensions selskab og har opnået stor international anerkendelse for sine resultater og for sine bidrag til udviklingen på området. Nok er ATP på mange måder stærk og indflydelsesrig og er på den måde "elefanten på pensions savannen", men ordningen er samtidig sært sårbar. Størelse og styrke er ingen livsforsikring for en politisk defineret institution.

Carsten Stendevad: "ATP er en særegen politisk konstruktion. Oprettet ved lov, selvejende, og ledet af arbejdsmarkedets parter. Det er en helt særlig dansk model. Når man læser ATP's 50 års historie, må man konstatere, at der med jævne mellemrum er blevet sat spørgsmålstegn ved ATP's eksistensgrundlag. Vores størrelse er ikke i sig selv et værn, men nok endda en rød klud for nogen. ATP's bedste – og måske eneste – værn er, at vi leverer varen. Vi skal levere resultater, og det skal gøres på ordentlig vis. Det alene kan sikre legitimiteten og opbakningen blandt alle vores interessenter – fra borgere, fra det politiske system, fra centraladministrationen, og fra arbejdsmarkedets parter. Ordentlighed er ikke en omkostning – det er vores "license to operate". Der er rum, du ikke inviteres ind i, og opgaver du ikke får, uden ordentlighed."

Et ubehageligt benchmark

ATP's resultater, betydning og så videre til trods er der gennem tiden flere gange sat spørgsmålstegn ved den fortsatte eksistens. Vi skal ikke langt tilbage i tid, før ATP var et tema, der kunne dele det politiske landskab. I 80'erne og den første del af 90'erne mødtes ATP med harmdirrende udfald. Sådan er det ikke længere. I dag nyder ATP betydelig respekt og opbakning stort set på tværs af politiske synspunkter. I de senere år er det snarere kolleger i pensionssektoren, der har sat spørgsmålstegn ved ATP.

Jørgen Søndergaard: "ATP's resultater er en vigtig styrkeposition for ATP,

men det er samtidig også en væsentlig kilde til modstand. Min oplevelse er, at ATP simpelthen er et ubehageligt benchmark – både på resultatsiden og på omkostningssiden – som det er overordentlig vanskeligt for andre selskaber at matche. Sådan er det, og sådan skal det måske også være for "elefanten på pensions savannen."

Danskerne pension

For gennemsnitsdanskere udgør pensionistlivet omkring en tredjedel af den samlede voksentilværelse. Og det er i den livsfase, pensions systemet skal sikre det økonomiske levestandard.

Systemet skal sikre en vis mindstepension og en passende balance mellem indkomstforholdene før og efter pensionering. Opgaven skal løses for alle uanset sociale forhold, uddannelse, arbejdsmarkedskarriere, indtægt, formueforhold, civilstand, køn, etnisk baggrund, forventet levetid, bopæl og så videre. Og den skal løses både i medgangstider og i økonomiske krisetider. Pensions systemet skal på en og samme tid tage en lang række sociale hensyn og varetage en bred folkeforsikrings rolle, så alle oplever tålelige vilkår, uanset livshændelser og livsvalg – herunder ikke mindst ledighed, barselsfravær og nedsat arbejdstid i forbindelse med børns opvækst. Det skal give klare incitamenter for yngre generationer til beskæftigelse og opsparing, og det skal sikre tilskyndelser til fortsat beskæftigelse frem mod – og i en vis udstrækning også efter – pensionsalderen.

Jørgen Søndergaard: "Pensions systemet har utallige – og delvist modstridende – mål, som hver for sig er vigtige og velbegrundede. En helt grundlæggende erkendelse er, at de mange mål ikke kan løses i ét enkelt system. Det kan kun lade sig gøre ved at kombinere forskellige systemer, der har forskellige egenskaber, hviler på forskellige principper og løser forskellige delopgaver. Det er vigtigt, at de enkelte dele fungerer godt og leverer på sine egne mål, men det afgørende for fru Hansen er ikke delelementerne hver

- for sig. For hende er det centrale, at de forskellige dele tilsammen skaber et gennemskueligt økonomisk grundlag for en tryk alderdom.”

Carsten Stendevad: ”ATP udgør sammen med folkepensionen pensionssystemets fundament og er med til at sikre en vis mindstepension for alle borgere. Mindstepensionen er det fundament, som andre ordninger komplementerer og bygger oven på. Ved at lægge en del af den opgave i en ordning som ATP, sikres det, at også en del af grundpensionen finansieres ved udskudt forbrug snarere end ved løbende skatter og overførsler mellem generationer alene.”

ATP's særlige betydning

Men er der virkelig brug for ATP til at løse den opgave? Burde vi ikke i stedet skille ATP ad og overføre AMP-medlemmernes ATP-rettigheder til arbejdsmarkedspensionsordningerne og så lade ATP tage sig af resten som en restgruppepensionsordning?

Spørgsmålet blev stillet af decentrale overenskomstparter i 2001. Der blev lobbyet kraftigt for tilsvarende ideer i forbindelse med Bremerudvalgets arbejde, og senest er spørgsmålet igen rejst af repræsentanter fra forsikringsbranchen.

Lige så lidt som ATP er et alternativ til arbejdsmarkedspensionerne, er de et alternativ til ATP. Rollerne og de nødvendige midler er ganske enkelt forskellige. Det må ikke glemmes, at arbejdsmarkedspensioner kun dækker de beskæftigede, og at de især har betydning for dem med et langt og nogenlunde ubrudt arbejdsliv.

Arbejdsmarkedspension er ikke et effektivt redskab, når det gælder om at levere en effektiv og ensartet grundpension.

Carsten Stendevad: ”ATP er en del af danskernes grundpension, og ATP har betydning for alle, men ATP har særlig stor betydning for den store gruppe, der netop ikke har et langt, ubrudt arbejdsliv på det overenskomstdækkede arbejdsmarked.

Efter starten i en seks-værelses lejlighed flyttede ATP i 1964 ind i denne bygning i Hillerød.

Ja, kunne du så sige, men kunne vi så ikke bare lade ATP tage sig af de svageste? Til det er svaret, at livet grundlæggende er usikkert. Når du er ung, ved du ikke, om du kommer til at tilhøre gruppen af danskere med et stabilt, uafbrudt arbejdsliv med gode overenskomster, eller om du derimod får et mere usikkert og ustabil liv på arbejdsmarkedet. Det ved du først 40-50 år senere.

Hvis man valgte at flytte medlemmer, der har andre pensionsordninger, fra ATP til deres andre selskaber, ville de modtagende pensionselskaber sikkert juble. Men medlemmerne ville ikke nødvendigvis vinde: De ville generelt opleve højere omkostninger, og de ville få mindre pension for pengene. De, der blev tilbage i ATP, ville ligeledes opleve forringelser. Uden sin brede dækning ville ATP miste stordrift og kritisk masse. I den situation ville ATP ikke kunne fastholde sine lave omkostninger og sin position som en stærk og professionel pensionsvirksomhed. Det ville især være til skade for de medlemmer, der blev tilbage i ATP - altså de svageste. Hvorfor dog risikere det?”

Jørgen Søndergaard: ”Der er ingen danskere, der lider noget tab ved at være med i den obligatoriske ATP-ordning, så længe vi forvalter pengene godt og sikkert og med lave omkostninger. Den sammenhæng er alle i ATP meget bevidste om.”

Relevans - den største udfordring

ATP's eksistensvilkår blev ændret fundamentalt for 25 år siden med etableringen af en række nye arbejdsmarkedspensioner. Svaret på de ændrede vilkår lå ikke lige for, men blev gradvis klart i løbet af de efterfølgende år i form af en mere afklaret ATP-identitet: ATP skulle ikke ses som et alternativ til arbejdsmarkedspensionerne – og vice versa. ATP skulle langt snarere udvikles i tæt sammenhæng med folkepensionen som en del af danskernes grundpension.

Allerede dengang havde ATP helt særlige forudsætninger på det felt på grund af sin brede dækning, og fordi spørgsmålet om ordningens udformning træffes organisatorisk/politisk med virkning for alle hjørner af det danske samfund.

Forståelsen af ATP som en del af grundpensionen blev fulgt op af en række beslutninger og lovændringer, som alle styrkede ATP's mulighed for at udfylde sin rolle. Det gjaldt især inddragelsen af forskellige grupper af overførselsmodtagere i ATP, og det gjaldt de såkaldte dobbeltbidrag, som betales af dagpengemodtagere. ATP blev noget særligt i pensionspolitikens værktøjskasse.

Carsten Stendevad: ”Nøgleudfordringen for ATP gennem de seneste 25 år har i høj grad været ”relevans”. Det er i dag ikke svært at begrunde ATP's særlige rolle eller at vise dens betydning, men argumentet skal hele tiden fornyes. ”Rele- ►

- vans" kan sagtens vise sig at være nøgleudfordringen også for de næste 25 år. Det er afgørende, at fortællingen forstås og accepteres i befolkningen, og at den bakkes op politisk i folketinget og hos arbejdsmarkedets parter."

ATP's politiske eksistensvilkår er ændrede

Historisk har arbejdsmarkedets hovedorganisationer varetaget opgaven at forhandle ATP-bidraget. Men forhandlingsystemet ændrede sig markant for ca. 25 år siden samtidig med begyndelsen på opbygning af de nye arbejdsmarkedspensioner. Forhandlingerne på LO-DA området er siden da foregået mellem de decentrale organisationer med de gamle hovedorganisationer i en mere tilbagetrukket rolle.

Jørgen Søndergaard: "ATP er i dag i den situation, at ATP på den ene side er barn af den danske model og et vigtigt ansvarsområde, som parterne forventes at løfte via overenskomsterne. På den anden side er der ikke fundet en formel, hvor aftaler om ATP-bidraget kan indgå som en naturlig del af de decentrale overenskomstforhandlinger. Bundlinjen er, at ATP-bidraget kun kan komme i spil, hvis de decentrale forhandlinger bryder sammen, og hovedorganisationerne får plads ved bordet.

En undtagelse herfra er dog det offentlige område, hvor de decentrale overenskomstparter er nået til enighed om en gradvis afvikling af de særligt lave ATP-bidrag, der siden slutningen af 80'erne har været gældende for store grupper af offentligt ansatte. Spørgsmålet om ATP-bidragets regulering har særlig stor betydning for de grupper, der ikke i øvrigt optjener nogen væsentlig supplerende pension, og som derfor stort set skal leve af folkepension og ATP i alderdommen."

Den nationale misforståelse

Pensionsdebatten i Danmark er på mange måder skæv. Vi bruger masser af energi på spørgsmål, der enten kun vedrører de få – for eksempel loft over ra-

teindbetalinger og udligningssskat – eller kun har mere kortsigtet betydning. Der er ikke den samme opmærksomhed om det, der vedrører os alle – folkepensionen og ATP.

Store dele af pensionsdebatten bygger på den forestilling, at vi med de nye arbejdsmarkedspensioner bliver så rige, at vi mere eller mindre kan undvære folkepensionen og ATP. Sådan er det ikke.

Carsten Stendevad: "Samspillet mellem offentlig og privat pension er på en gang pensionssystemets store styrke og samtidig dets akilleshæl."

Folkepensionen og ATP står i dag for 2/3 af alle pensionsudbetalinger i Danmark, og selv på meget langt sigt vil de to ordninger være de vigtigste brikker i pensionssystemet. Arbejdsmarkedspension er selvsagt vigtig, men selv på den meget lange bane vil væsentligt mere end halvdelen af fremtidens pensionister få hovedparten af deres pension fra grundpensionen.

Jørgen Søndergaard: "Den nationale misforståelse" omkring grundpensionens betydning på det lange sigt er farlig, fordi den skaber skæve og forkerte billeder og forventninger. Det kan i sidste instans lede til forkerte beslutninger – politisk såvel som for den enkelte."

Utraditionelle ansættelser uden sociale rettigheder

Arbejdsmarkedspensionerne er en vigtig styrkelse af det danske pensionssystem, men uanset hvordan udviklingen vendes og drejes, er de først og fremmest en effektiv løsning for den del af befolkningen, der har et langt og stort set ubrudt arbejdsliv på det organisere-

de arbejdsmarked.

Andre vil opleve kortere eller længere perioder uden for beskæftigelse, beskæftigelsesperioder uden overenskomst eller – og muligvis i stigende omfang – perioder med utraditionelle ansættelser uden sociale rettigheder.

Disse "andre" er ikke i samme grad sikret i alderdommen. Der tales om restgrupper og om at lovgive om pensionsopsparing for restgrupperne, hvilket der allerede har været tilløb til i form af ATP-indbetalinger for dagpengemodtagere, førtidspensionister med flere.

Jørgen Søndergaard: "Fra et systemperspektiv er grænsefladen mellem folkepension og ATP på den ene side og arbejdsmarkedspensioner på den anden ikke den bedste. De dårligst stillede har i dag så lille en opsparing, at folkepensionen skal dække næsten hele deres aldersforsørgelse. Det er jo hovedårsagen til samspilsproblemerne, hvor især de lavere indkomster har meget lidt ud af at spare op til egen pension."

Samspilsproblemet

Fordelingsmæssige og incitamentsmæssige hensyn er hver for sig vigtige; men de er samtidig modstridende. Pensionssystemet bærer velfærdspolitikken generelle dilemma i afvejningen mellem effektivitet og fordeling.

En væsentlig – og ubehagelig – udfordring i det danske pensionssystem er, at de såkaldte sammensatte marginalskatter på privat pension er meget høje. Pensionen beskattes i sig selv, men her til kommer, at de offentlige ydelser med en stigende pension nedtrappes. Det er på den ene side nødvendigt for at målrette de offentlige ydelser og for at sikre den fleksibilitet, som folkepensionen rummer i forhold til forandringer i andre indkomster i løbet af den enkeltes pensionstilværelse. På den anden side kalder det på en diskussion om motivet til at deltage i pensionsopsparing.

Jørgen Søndergaard: "Vi mangler en se- ►

- riøs diskussion om, hvordan vi løser pensionspolitikens grundlæggende dilemma. Svaret er næppe at svække de sociale hensyn eller at forlade sig på den frivillige private opsparing. Et hovedproblem kan faktisk være, at vi har fået for meget af det, vi er alene om, og for lidt af det, vi er fælles om.”

Carsten Stendevad: ”Spørgsmålet har også en anden – måske lidt mørkere – side, fordi pensionssystemet giver muligheder for at spekulere i optimering af offentlige ydelser i strid med ordningernes gode overordnede hensigter. Sker det i et betydeligt omfang, miskrediterer det pensionssystemet i bred forstand.

Danmark har et af verdens bedste pensionssystemer. Men samspillet mellem offentlig og privat pension er på en gang pensionssystemets store styrke og samtidig dets akilleshæl.”

Fremmedgørelsen

Pensionssystemet med dets mange forskellige ordninger virker for de fleste kompliceret. Utallige undersøgelser viser, at det store flertal ikke forstår pensionssystemet, ikke bruger tid på det og er let til svært urolige, når tanken falder på de økonomiske vilkår i alderdommen. Pensionsbranchen er ikke selv uden skyld i denne uro og fremmedgørelse.

Dårligt sprog, ”indefra og ud kommunikation”, fokus på den enkelte ordning i sig selv og for sig selv, politiserede budskaber og utilstrækkelig inddragelse af de offentlige pensioner i rådgivnings- og prognosesammenhæng er med til at skabe befolkningens pensionsmæssige fremmedgørelse.

Carsten Stendevad: ”Pension er en af de vigtigste økonomiske beslutninger i livet. Men de fleste finder emnet kompliceret, uoverskueligt og endda uforståeligt. Her har vi i ATP – og i hele pensionsbranchen – et stort ansvar. Vi skal give overblik over, hvordan hele pensionssystemet, og ikke bare en enkelt ordning, er med til at sikre den enkelte. Vi skal forklare komplicerede pensionsbegreber. Og vi skal skabe tryghed ud fra en sammenhængende fortælling med klare billeder og enkle muligheder for den enkelte, når det gælder planlægning og overblik. Ja, emnet er kompliceret og det er svært at formidle. Men det må ikke blive en undskyldning – snarere en fordring, et krav.”

ATP's opgaver og ledelse 1964 – 2014

1964	Arbejdsmarkedets Tillægspension – ATP ATP-bestyrelsesformand Geert Drachmann ATP-direktør George R. Nelson
1972	Lønmodtagernes Garantifond – LG
1977	Arbejdsgivernes Elevrefusion – AER
1980	Lønmodtagernes Dyrtidsfond – LD
1981	FerieKonto
1982	ATP-bestyrelsesformand Mette Koefoed Bjørnsen ATP-direktør Bent Hæstrup
1983	Fællesopkrævningen - FOK
1984	Arbejdsmarkedets Uddannelsesfond – AUD
1989	ATP-direktør Palle Simonsen
1990	ATP's Administrationsselskab af 1990 A/S – ATP PensionService – får sin første kunde: Pensionskassen for Kvindelige arbejdere og specialarbejdere – PKS Pension
1992	Arbejdsmarkedsuddannelsesfonden/Kompensationsordningen
1993	ATP-bestyrelsesformand Asbjørn Jensen
1995	ATP-bestyrelsesformand Knud Heinesen
1998	Den Midlertidige Pensionsopsparing – DMP ATP-direktør Lars Rohde
1999	Særlig Pensionsopsparing – SP Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring – AES Pensionsinfo.dk
2001	Arbejdsmiljøafgiften - AMA
2002	Finansieringsbidrag
2003	Supplerende Arbejdsmarkedspension – SUPP ATP-bestyrelsesformand Jørgen Søndergaard
2004	Folkebørsen
2005	DA-Barsel
2006	Barsel.dk
2008	DA-kompetenceudviklingsfonde
2009	Skattenedslag for seniorer
2012	Udbetaling Danmark
2013	International Pension og Social Sikring ATP-direktør Carsten Stendevad

Den ansvarlige kapitalist

ATP's mål er at skabe den bedst mulige pension for sine medlemmer. Derfor er formålet med ATP's investeringer da også – under passende hensyntagen til risici – at opnå et højt og nogenlunde stabilt afkast. Også investeringssiden har ændret sig radikalt i løbet af de 50 år, ATP har eksisteret. For år tilbage kunne man møde det synspunkt, at ATP havde en særlig pligt til at investere i skrantende virksomheder, at ATP havde særlig pligt til at investere i tilbagegangsregioner, at ATP skulle sprede sine ejendomsinvesteringer ligeligt på tværs af landet osv. Den slags synspunkter er stort set fraværende i dag.

Jørgen Søndergaard. ”Afpolitiseringen af forventningerne til investeringsvirksomheden ligger flere årtier tilbage, men den er vigtig og også vigtig at huske på. Man kan ikke pålægge menigmands penge en særlig pligt til at bære risiko og ansvar, som andre investorer ikke vil tage. Det giver ganske enkelt ikke mening.

Men afpolitisering betyder ikke, at ATP ikke kan respektere eller understøtte samfundsmæssige hensyn samtidig med, at der investeres med sigte på et højt afkast. Ofte end man måske skulle tro, følges de to hensyn faktisk ad.

Vi mener helt grundlæggende, at ordentlighed og social ansvarlighed er en forudsætning for et godt afkast på det lange sigt. Samtidig kan ATP sagtens optræde som den ansvarlige kapitalist og være med til at sikre danske interesser, hvis det forretningsmæssigt hænger sammen. Og så har vi bestemt ikke glemt Danmark. Vi har til stadighed en stor andel af vores investeringer i danske aktiver.”

Carsten Stendevad: ”ATP lægger vægt på den ret og pligt til engagement, der følger med investorerollen.”

Carsten Stendevad: ”Jeg bliver tit spurgt, om vi ikke har en særlig samfundsopgave. Jo, det har vi: nemlig at tage godt vare på den tvangspensionsopsparring, som danskerne giver os. ATP-loven siger, at vi skal skabe et godt og sikkert afkast. Vores opgave er ikke at drive politik. Vi skal være ordentlige og ansvar-

lige, og hvis man tager den kreative hat på, kan man heldigvis finde muligheder for både at skabe afkast og støtte samfundshensyn.”

Den konstruktive kapitalist

ATP er en betydelig investor – ikke mindst i Danmark, hvor ATP er aktionær i en lang række danske virksomheder. Som medejer har ATP både ret og pligt til at følge de virksomheder, ATP har investeret i, og møde frem på generalforsamlinger for at gøre ATP’s synspunkter gældende.

ATP har en ganske omfattende løbende dialog med mange danske virksomheder. Det aktive engagement er mest tydeligt, når det gælder aktieinvesteringer, men det dækker faktisk stort set alle aktivklasser – statsobligationer, realkreditobligationer, aktier, infrastruktur og så videre. Aktier er bare det, der har størst bevågenhed; men når krudtrøgen har lagt sig, er det ATP’s konstruktive rolle, der træder frem.

Carsten Stendevad: ”ATP lægger vægt på den ret og pligt til engagement, der følger med investorerollen. Vores udgangspunkt er en løbende dialog, der for det meste er stilfærdig, men vi viger ikke fra kontroversielle emner eller beslutninger. ATP ønsker at være en aktiv ejer på en konstruktiv måde. Offentlig kritik giver overskrifter og opmærksomhed, men er ikke altid den mest konstruktive måde at skabe forandringer på. Udfordringen ved

diskretion er, at det er svært for omverdenen at se, når vi udøver indflydelsen. Nogen gange bliver vi tildelt en meget større rolle, end vi rent faktisk har. Andre gange bliver vi set som alt for passive, på trods af at vi har været meget aktive og faktisk handler. Men det rokker ikke ved vores tilgang – vi er konstruktive, ikke opmærksomhedssøgende.”

ATP runder de 50 og er i ganske fin form, men hvad er sigtet, og de gennemgående udfordringer for de næste 50 år?

Carsten Stendevad: ”ATP’s udfordringer har haft mange skikkelser i de sidste 50 år, men essensen af udfordringen er forblevet den samme: At forvalte danskernes tvungne pensionsopsparring på bedste vis og udbygge ATP som en troværdig, kompetent operatør for det danske samfund. Det forbliver ledestjernen for vores arbejde de næste 50 år.”

Rettelse

ATP gør opmærksom på, at der havde indsneget sig fejl i de tal, der blev bragt i Faktum 125 om ”For tre ud af ti er ATP den største pensionsopsparring”. En ny version med de rigtige tal kan findes på ATP’s hjemmeside www.atp.dk/faktum. De ændrede tal har ikke betydning for analysens konklusioner. Fejlen er opdaget ved en efterfølgende test af de anvendte data. Vi beklager. /ATP